

Anders Arhammar

Det är jobbigt att bli atlet

Förr i världen, på den tiden som de glömska kallar för god, men de minnesgoda bara kallar för gamla, var det Arne Tammer som gällde. En kvart om dagen och du fick allt du behövde, åtminstone i utseendeväg. Det lämnade nästan 24 timmar kvar av dygnet, att använda skönheten på.

Idag är det annorlunda. Nu använder muskelbyggarna drygt 23 timmar om dygnet för att pumpa opp sig själva. Kvarten om dagen är till för allt annat som måste göras, tandborstning och byte av kalsonger ifall man skulle bli överkörd av en bil, eller klämd under något sträckande, tånjande, masserande verktyg på gypolariet.

För mig, som var för liten för Tammer och är för lat för gypolarium, känns det väldigt frustrerande. I köer, i bussar och andra folksamlingar manglas jag mellan 60-åriga spänstfenomen med bullworker i fickan och tjuugoåriga muskelknippen av båda könen som kastar föraktfulla blickar på min uppenbarelse. Precis som om jag kan hjälpa att min tids kroppsideal var Coca Cola flaskan.

Förr fick man vara nöjd med den kropp man fått, idag kan man ändra lite hursomhelst. Och det är inte bara utseendet som

man kan ändra på. Även uthålligheten kan peppas upp, med blodddoping, anabola steroider, speciella undertryckskammare och andra tekniska varianter.

Varför inte göra något radikalt, varför inte släppa det hela fritt? Jag kan redan förreställa mig hur det skulle låta i referaten från de första dopingtillåtna olympiska spelen, 2008.

”Och där går Svenske Anders i mål, på den nya världstiden 1.13 och 45. Den mannen har ett hjärta som klappar för Sverige. Det är för övrigt samma hjärta som fixade 100 meterstiden i förra SM, då i Pelle Lunds kropp.”

”Lunds kropp hyser numera, som alla vet, alpinisten Bjarnes lungor inför uttagningsseglingarna i Kiel.”

”Och där går Ulla i mål, Ulla som redan fått lite skäggstubb eftersom hon inte kunnat raka sig under den två timmar långa tävlingen. Tvåa kommer Gudrun ”Testosteron” Jansson.”

– Ja, det gick dåligt idag, mina hormontillskott var antagligen inte de allra färskaste. Jag hade köpt dem på rea, tysk import, kommenterar Gudrun.

”Vår långdistansare Fredrik satte högsta fart, med det nya medlet Kolbion.

Tyvärr är det inte riktigt utprovat ännu, vilket yttrade sig i att han envisades med att springa upp på läktaren hela tiden. Det blev något fel på riktningen, berättar han själv. Men uppför läktaren gick det fort. Där kan vi nog vänta oss stordåd i framtiden.”

Framtidens hälsokostaffärer kommer säkert att föra DNA trådar i olika prisklasser, så barnen blir som de ska utan jobbig uppfostran. Framtidens stjärnor skriver inte böcker, de lånar ut sina kroppar för kopiering. Köp Pams byst, byt till Madonnas läppar.

Den dagen kan jag vara med igen. Då ska jag fixa en oslagbar kombination av Pam, Madonna och Dolly Parton till min fru, och själv satsa på The Brad Pitt home total makeover kit. Det tar nog inte längre tid än en kvart att beställa hem det på postorder.

Tänk vilken känsla, att gå på disco som sexsymbol. Vad roligt vi ska ha, alla vi hundra som ser precis likadana ut. Men för säkerhets skull ska jag komplettera med ett diskret födelsemärke på hemligt ställe.

Jag vill ju inte att min fru ska ta fel Pitt med sig hem.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Jonsson Hägersten
Mona Korths-Nordén Staffanstorps
Sara Hjalmarsson Linköping
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Bo Ringertz Lidingö

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Suzanne Ahlkvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Jan-Olov Söderberg

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Benny Ahlberg
Rolf Andersson
Sune Gréen

Ersättare
Reino Leino

Valberedning

Margareta Bäckskog ordförande

Lars Oskarsson
Anna-Lisa Hörnfeldt
Margareta Kassfeldt Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Charlotte Norlin